

I treskallenes rike.

Historien viser oss at svært få skatemiljøer har vært oppegående nok til å ivareta et utendørs skateanlegg i treverk. De forfaller og forlates. Et godt betonganlegg derimot er vedlikeholdsfritt, gir lite støy, har lavere skadefrekvens, men viktigst av alt; best kjørefølelse. Det er raskt, passe glatt og gir den beste poppen. Vi bør se på varigheten i et tidsperspektiv som gir skatemiljøet levevilkår utover en ren trendperiode, for skatemiljøet er sjelden opptatt av å organisere. Skatere vil skate. Norge trenger skateanlegg i betong.

Det brukes i Norge i dag mange millioner kroner på å bygge skateparker. Det er vi alle glade for. Skateguiden, som er et bra oppslagsverk, og dels spotguiden på www.tacky.no viser mange av disse skateparkene. Når jeg ser bildene av parkene får jeg lyst til å skate. Frustrerende da, at bildene jeg har sett ofte ikke stemmer med virkeligheten. I virkeligheten er skateparkene etter kun to år temmelig medtatte. For det som er direkte dumt med mange av disse parkene er at de er i treverk. Min bestemte mening er at treverk er en uting. Det er dyrt og det krever stadig vedlikehold.

Å bygge i treverk er bra på noen måter. Treplater gir god kjøreevne og det er mykt å falle på. Alle med verktøy, materialer, engasjement og litt nevenyttighet kan snekre en unik liten skatepark selv. Skateparker i treverk er billig kun i et svært kort tidsperspektiv. At parken er bra i tre år holder ikke. Skateparker i treverk er dyrt fordi man må se på kostnadene i et lengre tidsperspektiv. En park burde vare minimum 10 år, eller hvorfor ikke 15 år? Poenget er at det skjer aldri med en skatepark i trevirke. Etter tre år er en den ofte nedslitt. Reisverket holder muligens, om avrenningen på plassen er god og materialene er trykkimpregnert eller malt. Kjøreflaten derimot, holder maksimalt tre sesonger om den beises årlig, og må deretter skiftes. Den største utgiften er arbeidet med å rive av de gamle platene, fjerne skrotet og legge på nye plater. Klarer man dette på dugnad har man evt bare utgiftene til nye materialer igjen. Vi er ikke flinke med dugnad i skatemiljøet. Jeg kan på min ene hånd telle på fingrene de steder vedlikeholdet er ivaretatt mer enn en gang. Jeg kan ikke på alle i min families fingre telle de parker som er forfalt. Det er ille. Ikke bare for de som har vokst opp med parken, men for de som kanskje skulle komme etter. Det finnes få unntak, men der har kommunen ofte lønnsutgifter på en snekker/miljøarbeider som ser til at alt er i orden. I tillegg har de en post i budsjettet for vedlikehold. Den er betydelig om man sumerer etter 10 år. Hva kunne man ikke fått for de pengene?

Oftest er det kommunen som betaler for skateparken. Staten har gunstige finansieringsordninger for støtte til skateparker. Kommunen anser byggingen som en investering som varer, helt enkelt fordi ingen har fortalt dem at slitasjen på trevirke er betydelig. I mange tilfeller har ikke initiativtakerne fortalt eller tenkt på at parken er ubrukelig etter tre år. Da haster det. Går de så til kommunen og ber om oppussing er ikke dette ordnet i en straks da det ikke er satt av penger på budsjettet til oppussing. Følgene av dette er at parkene står nedslitte og blir forlatt. Få byer har gode eller lovlige steder å skate annet enn skateparken. (Det er ofte derfor de bygger en skatepark). Når anlegget er forfalt og står ubrukt, fører det til at folk slutter å skate og at rekrutteringen uteblir. Dårlig planlegging eller mangel på kunnskap om vedlikehold og drift tar dermed livet av et rikt skatemiljø mange steder. Hvem har skylda for det? Det har vi.

I USA har man lært dette, og mange av parkene er derfor i mer varig materiale som betong. Denne løsningen er etter hvert også kommet til Europa. I Sverige er kursen tydelig. Norge har fått sin første unike betongpark i Hamar (Gratulerer!), og i andre byer jobbes det med

sluttfinansiering og design eller innkjøp av betonganlegg. Et godt betonganlegg tilrettelagt for det Norske klimaet vil stå i flere tiår! Det er med andre ord vedlikeholdsfritt, og egentlig den eneste fornuftige investeringen. Flere kommuner er i ferd med å oppdage det, og det er vår plikt å sørge for at de skateparkene som bygges ikke bare kommer oss til glede, men også står som en god lekeplass for våre barn.

Fritjof C. Krogvold. Sommeren 2006